

РЕШЕНИЕ

№ 4867

гр. София, 15.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 14.06.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Мадлен Петрова

Миглена Недева

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Бончева, като разгледа дело номер **3390** по описа за **2013** година докладвано от съдия Пламен Горелски, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от упълномощен представител на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Медицински одит“, против Решение от 25.01.2013 г. на Софийския районен съд, НО, 98^{-III} състав, постановено по НАХД № 8965/2012 г. С решението е отменено издаденото от административния орган – касатор Наказателно постановление № НП-27-296/28.02.2012 г., с което на доктор Ц. Д. П., от Клиника по нервни болести в Многопрофилна болница за активно лечение „Света А.” – С., в качеството ѝ на лекуващ лекар на пациента В. В. В. през периода от 01.09.2011 г. до 04.09.2011 г., е наложено административно наказание „глоба”, в размер на 300 лева, за нарушаване изискването на чл. 81, ал. 2, т. 1 от Закона за здравето.

Недоволен от решението касаторът го дефинира като неправилно, поради нарушение на материалния закон, съществени нарушения на процесуалните правила и необоснованост, несъобразявайки разпоредбата на чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН, вр. чл. 348 НПК. С изложените в жалбата доводи по същество намира, че районният съд неправилно е приложил материалния закон, но не твърди наличие на касационно основание по смисъла на ал. 3, вр. ал. 1, т. 2 на чл. 348 НПК – допуснати от Съда

нарушения на процесуалните правила. В съдебното заседание, чрез юрисконсулт поддържа жалбата и искането за отмяна на решението.

Ответникът не е представляван и не е изразил становище.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за основателност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, като взе предвид приложените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. По същество е неоснователна.

Предвид разпоредбата на чл. 218, ал. 1 АПК Съдът е обвързан с посочените в жалбата пороци на решението, но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени от касационния жалбоподател и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания, преценявайки решението като правилно.

В процесния Акт за установяване на административно нарушение, № А 27-296/19.12.2011 г., въз основа на който е издадено оспореното НП, са изложени следните констатации.

В периода от 21.11.2011 г. - 23.11.2011 г. е извършена проверка на територията на лечебното заведение – МБАЛ „Света А.”, по повод подадена от пациента В. В. В. жалба, с която се оплакал, че е бил лекуван неправилно в Клиниката по нервни болести, а в епикризата му били отразени неверни факти за развитието и хода на заболяването. За проверката е съставен констативен протокол. Установено е, че лечението на пациента В. В. е извършвано от д-р Ц. Д. П., в качеството ѝ на лекуващ лекар, която е посочена за извършител на административно нарушение. Пациентът е приет в клиниката по нервни болести на 30.08.2011 г., в 09.50 часа, по спешност, с направление за хоспитализация, с приемна диагноза: „Мозъчен инфаркт, причинен от тромбоза на прецеребрални артерии”. На болният е съставен лечебно - диагностичен план за изследване, с включени електрокардиограма, компютърна томография на глава и очни дъна и план за лечение, с извършване на вливания, прилагане на вазоактивни, ноотропни антиагреганти. Преди 01.09.2011 г., когато д-р П. е поела наблюдението, на болния са извършени лабораторни изследвания на кръв. На 31.08.2012 г. е проведено и нативно компютърно томографско изследване на главата. В разчитането на резултатите от последното изследване не е описано наличие на исхемичен мозъчен инфаркт. Провеждано е лечение с водно - солеви разтвор, кавинтон, ноотропил, плавикс и тритейс. Не е провеждана тромболиза. Не е установено провеждане на консултация с кардиолог, по повод поставената диагноза „Артериална хипертония - III ст.” Пациентът е изписан от клиниката на 04.09.2011г. с окончателна диагноза: „Артериална хипертония III степен. Хронична недостатъчност на мозъчното кръвообращение, декомпенсирана. Исхемичен мозъчен инсулт (тромботичен) в басейна на базилярната артерия. О. и дискоординационен палео неocereбеларен синдром. Пирамидна симптоматика в ляво. Придружаващо заболяване - „Болест на Б.”.

В АУАН административнонаказателното обвинение е формулирано така: „д-р Ц. П., в качеството си на лекуващ лекар на пациента В. В., през периода -1.09.2011 г. до

04.09.2011 г. не е назначила допълнителни диагностични изследвания за обективизиране и доказване по безспорен начин на клиничната диагноза и търсене на причините за възникване на

заболяването, с което е нарушила чл. 81, ал. 2, т. 1 от Закона за здравето, в частта „достатъчност и качество на медицинската помощ”. Това заключение е направено въз основа на предоставените от болничното заведение системи за поставяне на диагноза, според които, въпросната следва да се поставя с направата най-малко на две от пет от посочени изследвания, а д-р П. е извършила само едно - това, което е посочено изрично, че е задължително. Констатирано е, че пациентът е напуснал лечебното заведение с подобрение. В действителност пациентът не е напуснал лечебното заведение с подобрение, а се наложило да постъпи в следващо лечебно заведение, да проведе допълнителни консултации с други лекари и в крайна сметка му е била поставена съвсем различна диагноза.

Въззивният съд, по време на съдебното следствие е проверил обективно и пълно изложената в акта и в НП фактическа обстановка, достигайки до обоснования и мотивиран извод за незаконосъобразно ангажирана отговорност на санкционираното лице.

Правилен е изводът на районния съд, че макар лечението на пациента В. в МБАЛ „Света А.” да не е довело до разрешаване на здравословния му проблем и да са установени съмнения, относно адекватността на приложеното спрямо него лечение, не може да бъде прието, че отговорността д-р П. е била ангажирана в съответствие с правилата на ЗАНН.

Санкционната норма на чл. 229, ал. 1 ЗЗ, на основание на която е наложено наказанието е обща и предвижда санкция за „нарушаване разпоредбите на този закон или нормативните актове по прилагането му”. Не всяка от разпоредбите на ЗЗ представлява правна норма, въз основа на която да бъде наложено административно наказание, на основание чл. 229, ал. 1 от същия закон. Деянията, с които се осъществява състав на административно нарушение се определят със закон или с указ (чл. 2, ал. 1 ЗАНН). Текстът на чл. 81 от Закона за здравето има като цяло декларативен характер, съответно указва (ал. 2) принципите, с които следва да бъде съобразено постигането на целта – предоставяне на достъпна медицинска помощ на всеки български гражданин. Нормата на ал. 2, т. 1 от чл. 81 ЗЗ (в частта достатъчност и качество на медицинската помощ), нарушаването на която е вменено на д-р П. конкретно поставя изисквания за своевременност, достатъчност и качество на медицинската помощ. Наказващият орган, за да обоснове извършването на нарушение се е позовавал на писмени правила, които нямат характер на нормативни актове - „Алгоритми за лечение на заболяванията по клинични пътеки в Клиника по Нервни болести”, подписани от д-р Б. Г. – републикански консултант към МЗ и БМП, по спешна неврология; „Принципи за лечение на мозъчния инсулт 2008” на Европейската организация за мозъчен инсулт, подкрепени от публикувана през м. 02.2009 г. в сайта „P.bg” статия за исхемичния мозъчен инсулт. Основните диагностични и терапевтични процедури (алгоритми), които следва да бъдат извършвани, са заложили в т. нар. „клинични пътеки”. За случая е относима клиничната пътека под № 1. В този смисъл, неизпълнението на правила за диагностициране и лечение на мозъчен инсулт, посочени в гореизброените документи – алгоритмите, предписани от д-р Г., принципите на Европейската организация за мозъчен инсулт и статията от електронния сайт не може да осъществява състав на

административно нарушение, тъй като същите документи и статии не представляват създадени от административен или друг държавен орган нормативни актове, поради което не въвеждат състави на административни нарушения, отграничавайки хипотезис, диспозиция и санкция (чл. 6 ЗАНН). За задължителни следва да бъдат приети алгоритмите, въведени с Клинична пътека № 1, които са част от НРД за 2011 г. В акта и в НП обаче, несъобразяването с чл. 81, ал. 2, т. 1 от Закона за здравето, в частта „достатъчност и качество на медицинската помощ” не е обвързано с посочване на това, конкретно кои разпоредби, на кои “нормативни актове по прилагането”, по смисъла на чл. 229, ал. 1 с.з. са нарушени от страна на наказания лекар.

Правилно Съдът е отчел и противопоставените от жалбоподателя (касационен ответник в настоящото производство) възражения, за това, че не е било целесъобразно да бъдат извършени две от възможните пет изследвания за поставяне на точна диагноза, а другите две изследвания, технически не е било възможно да се извършат. В тази връзка наказващият административен орган е следвало да направи пълна проверка, дали на практика е съществувала възможност (от гледна точка на техническа обезпеченост), в клиниката да бъдат проведени всички изследвания, според създадената от болницата Система за диагностициране.

В производството, свързано със съставянето на АУАН и в това по издаване на НП са допуснати съществени нарушения на установените в ЗАНН процесуални правила, които засягат пряко правото на санкционираното лице да разбере предявеното му административнонаказателно обвинение. Като е достигнал до същите изводи, въззивният съд е постановил законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, вр. чл. 63, ал. 1, изречение второ ЗАНН, Административен съд София - град, V^{-ти} касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 25.01.2013 г. на Софийския районен съд, НО, 98–ми състав, по НАХД № 8965/2012 г.

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.